

Arrest

nr. 54 773 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 oktober 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoorie en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRÈRE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 december 2006 wordt verzoeker van Ghanese nationaliteit, op Belgisch grondgebied onderschept toen hij de intentie had om met een Belgisch vervalst paspoort met de Eurostar naar Londen te reizen. Dezelfde dag wordt hem een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 15 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 17 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op de criteria 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. De loutere verklaring van betrokkene dat hij niet eerder een aanvraag tot machtiging tot verblijf indiende aangezien hij meende geen kans te maken op regularisatie kan niet aanvaard worden als een geloofwaardige poging.

Het feit dat betrokkene sinds 2001 in België zou verblijven, werkwilbig is, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.”

Op 11 oktober 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker bestrijdt dit bevel met een beroep dat gekend is onder het rolnummer 61 282.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de Vreemdelingenwet, schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Verwerende partij werd op 3 november 2010 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was 12 november 2010.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat de nota die per aangetekend schrijven van 15 november 2010 aan de griffie werd bezorgd laattijdig is. Bijgevolg wordt deze nota, in toepassing van artikel 39/59, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“IV. Middel tot vernietiging

Schending van art. 9bis Vreemdelingenwet ;

Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - materiële en formele motiveringsverplichting;

Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting;

Manifeste beoordelingsfout.

4.1.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, in toepassing van artikel 9 bis Vreemdelingenwet een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan de verzoeker mede te delen zijn aanvraag tot verblijf niet gegrond verklaard wordt.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

4.2.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Er kan waargenomen worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekers verblijfsaanvraag afwijst omdat hij volgens de Dienst Vreemdelingenzaken niet voldoet aan de criteria van de ondertussen door de Raad van State vernietigde instructienota van 19/07/2009.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt meer bepaald dat de verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.A omdat hij geen wettig verblijf heeft gehad voor 18.03.2008 noch pogingen ondernomen heeft om een wettig verblijf te bekomen.

Het feit dat de verzoeker verblijft in België sinds 2001, werkwillic is, en een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt is geen grond tot regularisatie.

4.3.

De motivering van de bestreden beslissing faalt met betrekking tot het criterium van 2.8.A.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.A.

De motivering moet evenwel draagkrachtig zijn, dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (R.vSt. nr. 72.635, 23 maart 1998, A.P.M. 1998 (samenvatting), 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, J.T.T. 2003, afl. 867, 393).

4.3.1.)

De Dienst Vreemdelingenzaken miskent de instructienota waarvan zij meent dat zij deze nog kan toepassen binnen de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris.

Inderdaad, de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker geen wettig verblijf had voor de datum van 18.03.2008 of geen pogingen ondernam om het onwettig verblijf ongedaan te maken en dat om deze redenen geen toepassing kan gemaakt worden van het criterium 2.8.A.

4.3.2.)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt aan de andere kant dat aan het verblijf van de verzoeker in België niet getwijfeld wordt.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2001, werkwillic is, en een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt.

4.3.3.)

De Dienst Vreemdelingenzaken dient met deze periode van (illegaal) niet betwist verblijf evident wel rekening te houden aangezien de nota voorschrijft dat rekening gehouden wordt met de duurzame, lokale verankering en dit een feitenkwestie is die door de Staatssecretaris wordt beoordeeld.

De Staatssecretaris stelt in duidelijke bewoordingen dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2001, werkwillic is en een vrienden- en kennissenkring heeft.

4.3.4.)

De instructienota stelt onder criterium 2.8.A.:

"2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België "een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde."

De instructienota stelt dus in heel duidelijke bewoordingen dat het bestaan van een duurzaam lokale verankering een feitenkwestie is.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2001, werkwillic is, en een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt.

De Dienst Vreemdelingenzaken aanvaardt derhalve het bestaan van een duurzame lokale verankering doch erkent tegelijkertijd niet het recht op een verblijfsmachtiging.

4.3.5.)

Artikel 9bis VW laat de vreemdeling toe om in bijzondere omstandigheden de aanvraag tot machtiging tot verblijf voor meer dan drie maand in België in te dienen.

Het is nét de doelstelling geweest van de overheid om een grote meerderheid aan vreemdelingen die in de illegaliteit verkeren een verblijfsmachtiging toe te kennen indien zij humanitaire redenen / duurzame lokale verankering kunnen aantonen.

Het is dan ook een absolute tegenstrijd in bestreden beslissing om de verzoeker die zijn duurzame lokale verankering BEWEES, niet de verblijfsmachtiging toe te kennen omdat hij GEEN WETTIG verblijf kon aantonen.

De doelstelling van artikel 9bis Vreemdelingenwet en de vernietigde instructienota was net om de illegaliteit van vreemdelingen ongedaan te maken in geval humanitaire redenen / duurzame lokale verankering.

De verzoeker wordt het recht op LEGALITEIT ontzegd omdat hij in ILLEGALITEIT verkeerde-Er is aldus geen afdoende materiële motivering, aangezien uit het individueel geval van de verzoeker er duidelijk elementen voor handen waren om de duurzame lokale verankering te aanvaarden.

Wanneer er gronden van duurzame lokale verankering in hoofde van de verzoeker aanvaard werden en de machtiging tot verblijf enkel en alleen wordt afgewezen op grond van de illegaliteit waarin de verzoeker zich bevond is de beslissing onmogelijk afdoende naar recht gemotiveerd.”

3.2. In zijn repliekmemorie volhardt verzoeker in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde kan worden gesteld voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker zich wil beroepen op de criteria 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009 maar dat verzoeker noch een periode van wettig verblijf voor 18 maart 2008 heeft gehad of geloofwaardige pogingen daartoe heeft ondernomen, dat verzoeker dit niet aantoonst noch zijn er in het administratief dossier daarvan aanwijzingen terug te vinden, dat verzoeker zich dan ook niet dienstig kan beroepen op dit criterium, dat de loutere verklaring van verzoeker dat hij niet eerder een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende aangezien hij meende geen kans te maken op regularisatie niet aanvaard kan worden als geloofwaardige poging, dat het feit dat verzoeker sinds 2001 in België zou verblijven, werkwilbig is, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt niet weerhouden kan worden als een grond voor regularisatie en dat ondanks deze elementen aangaande zijn integratie dit niets afdoet aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies van 19 juli 2009.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De door verzoeker aangevoerde schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. *In casu* werd de aanvraag van verzoeker ten gronde verworpen. De toepassing van artikel 9 van de Vreemdelingenwet houdt wat de gegrondheid van de aanvraag betreft het onderzoek in of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad merkt volledigheidshalve op dat de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198 769 van 9 december 2009. De omstandigheid dat de gemachtigde de aanvraag van verzoeker onderzoekt in het licht van de criteria van de vernietigde instructie, vormt een invulling van deze appreciatiebevoegdheid. Van belang voor het onderzoek of de materiële motiveringsplicht is nageleefd, is of de gemachtigde handelt in alle redelijkheid en steunt op een correcte feitenvinding.

Verzoeker voerde in zijn aanvraag van 15 december 2009 over de gegrondheid het volgende aan:

*"Redenen waarom machtiging tot verblijf aangevraagd wordt
Ik beroep me op het criterium 2.8A, omdat ik namelijk reeds sinds begin 2001 in België verblijf en dat ononderbroken.
Ik leg enkele getuigenverklaringen en attesten voor, alsook een attest tot werkbereid.
Gezien de aard van mijn verblijf, is het voor mij bijzonder om andere officiële stukken voor te leggen.
Eind 2006 werd ik opgepakt, omdat ik illegaal in het land verbleef. Ik kon beroep doen op een advocaat om me na twee maanden vrij te krijgen. Door deze problemen ben ik me gaan bevragen of er een mogelijkheid bestond om op een legale manier in België te kunnen blijven. Gezien mijn nationaliteit en situatie was er toendertijd echter geen enkele mogelijkheid om een echte kans op een verblijfsstatuut te hebben, ik heb dan ook geen vruchteloze pogingen ondernomen."*

Uit de door verzoeker ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, blijkt dat verzoeker zich beroept op het criterium 2.8.A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Dit criterium vereist onder meer bewijzen die een ononderbroken verblijf van minstens vijf jaar in België aantonen, voor 18 maart 2008 een wettig verblijf in België te hebben gehad of geloofwaardige pogingen te hebben ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen en bewijzen die een duurzame lokale verankering aantonen.

Verzoeker is de mening toegedaan dat de Dienst Vreemdelingenzaken aan de ene kant stelt dat verzoeker geen wettig verblijf had voor de datum van 18 maart 2008 of daartoe geen pogingen ondernam en dat zij aan de andere kant stelt dat aan het verblijf van verzoeker in België niet getwijfeld wordt. Verwerende partij stelt volgens verzoeker in de bestreden beslissing immers dat het een feit is dat verzoeker in België verblijft sedert 2001, werkwilleg is, een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt. Volgens verzoeker dient de Dienst Vreemdelingenzaken met de periode van illegaal niet betwist verblijf evident wel rekening te houden aangezien de nota voorschrijft

dat rekening gehouden wordt met de duurzame, lokale verankering en dit een feitenkwesitie is die door de staatssecretaris wordt beoordeeld. Waar Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een feit is dat verzoeker in België verblijft sedert 2001, werkwilg is, een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt en derhalve het bestaan van een duurzame lokale verankering aanvaardt maar tegelgkertg niet het recht op een verblijfsmachtgging erkent, is dit volgens verzoeker een absolute tegenstgrijd in de bestreden beslissing.

De Raad merkt vooreerst op dat waar verzoeker aanvoert dat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het *“een FEIT is”* dat verzoeker sinds 2001 in België verblijft, werkwilg is, een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt, dit niet uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt. De bestreden beslissing stelt enkel dat *“het feit dat”* verzoeker sinds 2001 in België *“zou verblijven”*, werkwilg is, een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt, niet weerhouden kan worden als een grond tot regularisatie. Verwerende partij heeft dus in de bestreden beslissing niet gesteld dat het een feit is dat verzoeker sinds 2001 in België verblijft en het is niet kennelgk onredelgk dat de gemachtigde dan ook geen rekening heeft gehouden met, zoals verzoeker in zgn verzoekschrift voorhoudt *“deze periode van (illegaal) niet betwist verblijft”*.

Waar verzoeker met zgn uiteenzetting vervolgens aanvoert dat zgn duurzame lokale verankering aanvaard wordt maar dat hem toch geen verblijfsmachtgging wordt gegeven, merkt de Raad op dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt dat als dusdanig wordt aanvaard dat verzoeker duurzaam lokaal verankerd is. De elementen die verzoeker in dit verband aanvoerde, worden opgesomd maar deze opsomming brengt niet mee dat deze elementen aanvaard worden. Uit de verdere bewoordingen *“kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie”* en *“ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies”*, kan worden afgeleid dat deze elementen aangaande verzoekers integratie niet worden aanvaard als grond voor regularisatie. Bovendien, zelfs al zou er sprake zgn van een duurzame lokale verankering, dan nog is het niet kennelgk onredelgk dat de gemachtigde van de staatssecretaris ook rekening houdt met andere elementen, zoals bijv. bewzsen van een periode van wettg verblijft voor 18 maart 2008 of bewzsen van ernstige pogingen die daartoe werden ondernomen. Verzoeker toont niet aan dat dit motief tegenstgrijdig is of niet afdoende zou zgn.

Met de uiteenzetting in zgn verzoekschrift dat verzoekers recht op legaliteit wordt ontzegd omdat hij in illegaliteit verkeerde, meer bepaald omdat verzoeker, zgnz inziens, zgn duurzame lokale verankering bewees maar hem toch geen verblijfsmachtgging werd toegekend omdat verzoeker geen wettg verblijft kon aantonen, toont verzoeker niet aan dat de beslissing om aan verzoeker geen machtgging tot verblijft toe te kennen, kennelgk onredelgk zou zgn. Bovendien herhaalt de Raad dat nergens uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zgn duurzame lokale verankering heeft bewezen of zelfs dat de gemachtigde van de staatssecretaris de elementen die verzoeker met betrekking tot zgn duurzame lokale verankering in zgn verzoekschrift uiteen heeft gezet, heeft aanvaard. De gemachtigde stelde, zoals hiervoor reeds werd uiteengezet, enkel dat deze aangebrachte elementen niet weerhouden kunnen worden als grond voor een eventuele regularisatie en dat deze elementen niets afdoen van de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie van 19 juli 2009.

De Raad merkt op dat verzoeker de overige motieven van de bestreden beslissing niet betwist, namelijk dat verzoeker zich wil beroepen op het criterium 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009 maar dat hij noch een periode van wettg verblijft heeft gehad voor 18 maart 2008 noch voor deze datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om een wettg verblijft in België te bekomen, dat verzoeker dit niet aantoot noch dat er in het administratief dossier aanwzzingen van terug te vinden zgn, dat de loutere verklaring van verzoeker dat hij niet eerder een aanvraag tot machtgging tot verblijft indiene aangezien hij meende geen kans te maken op regularisatie niet aanvaard kan worden als een geloofwaardige poging en dat verzoeker zich dan ook niet dienstg kan beroepen op criterium 2.8.A van deze instructie.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de motieven van de bestreden beslissing kennelgk onredelgk zgn of getuigen van een niet correcte feitenvinding. De omstandigheid dat verzoeker een andere mening is toegedaan dan de gemachtigde van de staatssecretaris en een andere mening heeft over de stukken die hij heeft neergelegd, brengt niet mee dat het oordeel van de gemachtigde hierover kennelgk onredelgk is. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening heeft gehouden met alle door verzoeker in zgn aanvraag aangevoerde elementen en hierover heeft geoordeeld dat ze niet volstaan om in aanmerking te komen voor het

toekennen van een machtiging tot verblijf. De Raad meent dat dit oordeel niet kennelijk onredelijk is. De bestreden beslissing steunt op afdoende, deugdelijke en pertinente motieven.

Ten overvloede herhaalt de Raad dat in zoverre verzoeker met zijn uiteenzetting tracht een nieuwe beoordeling van zijn verblijfsrecht te verkrijgen, de Raad als annulatierechter niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, met andere woorden wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Zoals hiervoor werd uiteengezet, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om te oordelen dat verzoeker, gelet op het feit hij geen enkel bewijs bijbrengt van een periode van wettig verblijf voor 18 maart 2008 of bewijzen van pogingen die hij daartoe zou hebben ingesteld, niet voldoet aan de voorwaarden van het criterium 2.8.A en aldus niet gemachtigd wordt tot een verblijf in België. Het feit dat verzoeker het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat niet om de motieven te weerleggen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de voorgaande bespreking is gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET